

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1288/2016
17.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених из Београд, чији је пуномоћник Жељко Ристић, адвокат из ... и Валеријан Кадијевић из ..., против тужених Компанија „АА“ ... у реструктуирању, чији је пуномоћник Бранка Мишковић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1679/15 од 07.04.2016. године, у седници одржаној 17.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1679/15 од 07.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Рашки П 794/12 од 25.12.2013.године, ставом првим изреке утврђено је према туженима Компанији „АА“ ... у реструктуирању и Републици Србији, да тужилац има право својине на недовршеном хотелу који је у изградњи, а који се налази на кат.парцели бр. ... КО ... ..., у идеалном делу са уделом од 86,60%, а удео првотуженог износи 13,39%, као и право коришћења припадајућег земљишта које служи за редовну употребу објекта, што су тужени дужни признати и трпети промену поседовног стања код надлежне службе за катастар и да тужиоцу предају у посед недовршени објекат – хотел, све у року од 15 дана. Другим ставом изреке обавезана је тужена Компанија „АА“ ... у реструктуирању да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 793.450,00 динара.

Допунском пресудом истог суда П 794/12 од 10.06.2015.године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се према туженима Компанији „АА“ ... и Републици Србији утврди да има право својине на недовршеном хотелу који је у изградњи и који се налази на кат.парцели број ... КО ... ..., преко удела од 86,60%,

који је досуђен пресудом Основног суда у Краљеву, Судске јединице у Рашки П 794/12 од 25.12.2013.године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1679/15 од 07.04.2016. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене Компаније „АА“ ... у реструктурирању и потврђене су допунска пресуда од 10.06.2015.године и пресуда Основног суда у Краљеву, Судске јединице у Рашки П 794/12 од 25.12.2013.године у делу става првог изреке којим је утврђено према туженима да тужилац има право својине на непокретности која је описана у овом ставу изреке са уделом од 86,60%, а у делу првотужени са 13,39%, као и право коришћења припадајућег земљишта које служи за редовну употребу објекта, што су тужени дужни да признају. Другим ставом изреке преиначена је првостепена пресуда од 25.12.2013.године у односу на Компанију „АА“ ... у реструктурирању у преосталом делу става првог изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан овај тужени да тужиоцу преда у судржавину недовршен хотел који је у изградњи и који је описан у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке одбачене су жалба тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Основног суда у Краљеву, Судске јединице у Рашкој П 794/12 од 25.12.2013.године у делу у коме је усвојен тужбени захтев и жалба тужене у односу на став први изреке исте пресуде у делу којим је утврђено право сусвојине у корист тужених, као недозвољене.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а указивањем на повреду поступка из члана 361. став 1. у вези члана 7. и 8. ЗПП (оцена доказа), у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, што је супротно одредби члана 398. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник тужиоца Републичка заједница пензијског и инвалидског осигурања радника, на својој седници Скупштине одржаној 15.07.1975.године, усвојила је Програм развоја и унапређења инвалидске заштите и стварања материјалних средстава за превенцију инвалидности, рехабилитацију и запошљавање инвалида рада. У оквиру тог програма је било предвиђено финансирање изградње низа објеката који би у свом функционалном смислу могли остварити сврху у погледу превенције инвалидности и рехабилитације радника. Инвестирање изградње Центра, у складу са тадашњом политиком Заједнице, вршено је на начин што су средства предвиђена за изградњу преношена наменски новоформираним Центрима за рехабилитацију, као радним организацијама. Предвиђено је да изградња спорног

објекта траје до 1981.године, од када је требало да Центар буде пуштен у рад. Правни претходник тужиоца је до 1981.године издвојио и исплатио за изградњу Центра укупно износ од 62.757,50 тадашњих динара. Скупштина тужиоца је на препоруку Владе Републике Србије, у циљу развоја туристичке понуде Скијашког центра ..., на својој седници од 27.02.1981.године донела одлуку број 838/10 о давању сагласности за промену намене објекта у ... .., којим је овде тужилац дао сагласност за промену намене објекта, те да се може користити у туристичке сврхе, као и да се средства у износу наведеном у тој одлуци, која су раније исплаћене Центру, пренесу Радној организацији „АА“ након чега је тужени и уписан у поседовни лист број ... КО ... .. као корисник земљишта к.п. бр. ..., површине 2 ха 98 а и 68 м². Управни одбор тужиоца је на својој седници од 06.06.2006.године донео Одлуку број 022.2-10/53 којом је ставио ван снаге располагање и то: Одлуку број 838/1 од 27.02.1981.године, након чега је и директор тужиоца донео Одлуку број 022.4-10/60 од 29.06.2006.године о стављању ван снаге наведене одлуке из 1981.године. Вештачењем од стране вештака грађевинске струке утврђено је да је тужилац у изградњу спорног објекта уложио 3.322.306 евра или 86,60%, а првотужени 513.829,00 евра или 13,39% од укупних улагања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, делимично је усвојен тужбени захтев са закључком судова да је тужилац градњом и уложеним средствима стекао право својине на недовршеном објекту у проценту који одговара уложеном улагању, а и право коришћења парцеле на којој се објекат налази у површини која је неопходна за коришћење објекта, из разлога које прихвата и овај суд.

Оцењујући наводе ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права, Врховни касациони суд је нашао да се истима у суштини оспорава утврђено чињенично стање на коме је заснована побијана пресуда, што не може бити ревизијски разлог с обзиром на садржину одредбе члана 398. став 2. ЗПП.

Наиме, наводима ревизије се не оспорава примена одредби члана 70. став 1. тачка 2 и 3. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник СРС“ број 51/72), одредбе члана 71. Статута тужиоца, као и одредбе Закона о удруженом раду, које су нижестепени судови применили као меродавне прописе, утврђујући право својине тужиоца у предметном објекту који није довршен. Оно што се наводима ревизије оспорава је утврђен својински удео тужиоца у том објекту, који је у овом поступку утврђен на основу налаза и мишљења вештака који је утврдио колика су била улагања тужиоца у овај објекат, те сразмерно тим улагањима који је и својински удео тужиоца. Наводима ревизије се не оспорава налаз вештака у погледу висине уложених средстава, али се истиче да би својински удео тужиоца требао бити већи, тврдећи да су радници првотуженог односили уграђену опрему у спорни хотел, те након тога исти материјал и опрему користили за изградњу хотела .... на .... Оцењујући ове наводе тужиоца у току поступка, судови су правилно закључили да исти нису од значаја на својински удео тужиоца, односно својински удео странака у наведеном објекту, који је утврђен на основу извршених улагања странака, већ евентуално на одговорност првотуженог и његову обавезу да накнди штету која је причињена објекту за

време док је објекат био у његовом поседу. Право својине парничних странака на предметном недовршеном објекту утврђено је на основу извршених улагања новчаних средстава, независно од тренутног фактичког стања тог објекта, па евентуалне незаконите радње на које је тужилац у току поступка указивао, као што је крађа материјала и опреме са хотела, могу бити од значаја само за евентуалну одговорност учиниоца тих радњи за накнаду штете, а не могу утицати на утврђен својински удео странака у том објекту, како се то неосновано истиче у ревизији.

Из напред изнетих разлога, применом члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић